

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Pogorârii Duhului Sfânt, ziua a doua

Deschidem cartea cuvântului Meu și ne așezăm în ea cu ziua a doua de praznic de Rusalii, fiilor veghetori pentru venirea Mea cuvânt pe pământ în vremea Mea cu voi. Voi sunteți martorii Mei de la sfârșit de timp, că Mi-am făcut prin voi cărare ca să vin iarăși și să fac iarăși facere nouă, căci este scrisă în Scripturi lucrarea Mea cu voi, înnoirea lumii, nașterea din nou, când toate trec prin fața scaunului Meu de domnie pentru înnoirea lor, începând cu omul, căci Eu pentru om le-am zidit pe toate, și prin cuvânt le-am zidit, și numai apoi l-am zidit pe om, după ce Tatăl și Fiul și Sfântul Duh au făcut sfat ca să-i dea omului trup și suflet și duh de viață și să-l așeze împărat și să-i supună lui toate, o, și ce durere M-a lovit când el, omul, s-a ridicat deasupra Mea ca să fie mai mare, ca să nu fie Domnul mai întâi. Eu însă eram Cuvântul Tatălui, Fiul Tatălui Dumnezeu, și M-am așezat numaidecât la veghe asupra vrăjmașului, a duhului rău care s-a apropiat de om și i-a stricat frumusețea și l-a scos de sub ascultarea de Dumnezeu Făcătorul și sunt șapte mii de ani de atunci, de când pe om îl stăpânește păcatul, o, fiilor.

Nu este moarte mai adevărată ca și păcatul, ca și ieșirea omului de sub mâna lui Dumnezeu ca să fie el mai mare ca Dumnezeu, Făcătorul lumii și al omului, necinstea aceasta așa de mare adusă asupra lui Dumnezeu din partea omului zidit de mâna lui Dumnezeu, și adus la viață prin suflarea așezată de Domnul în trupul cel din pământ zidit, după chipul și asemănarea Mea.

O, fiilor, am primit necinste mare din partea creaturii Mele și s-a așezat vrăjmășie între om și Mine după ce el s-a voit mai mare între Mine și el, și s-a născut atunci păcatul pe pământ și s-a așezat între om și Mine, și veghează Dumnezeu de atunci și până azi cu toate suitele îngerești, cu toate puterile cerești cele fără de trup, ca nu cumva să se umble la tărâmul veșniciei din partea omului lacom de putere peste pământ și peste cer, așa cum și-a visat el la început mărirea lui cea peste Dumnezeu, o, dar a picat apoi omul, a picat din rai și am ascuns de el raiul și toată facerea cea nevăzută a lui Dumnezeu și am pus acoperământ peste ochiul omului și a rămas pentru vederea lui doar facerea cea văzută de om, de atunci și până azi, iar cele nevăzute ale facerii lui Dumnezeu au rămas în taină și așteaptă pe Făcătorul lor pentru lucrarea lor, iar omul a intrat sub păcat, sub despărțirea dintre el și Dumnezeu prin păcatul din el.

Iată taină nedeslușită de mintea omului care se îndeletnicește cu păcatul peste viața lui cea din trup, căci omul își supune sufletul sub stăpânirea păcatului, sub moarte, căci moarte nu este, ci numai păcatul este ceea ce îl desparte pe om de viață tot timpul, o, și tot timpul se supune omul păcatului cu care a rămas, după ce l-a pierdut pe Dumnezeu.

I-am ridicat omului mintea cea din Dumnezeu ca nu cumva să tremure sub frică în viața lui de pe pământ. El nu știe cu mintea lui că păcatul este moartea care l-a despărțit pe el de Dumnezeu, și iată, face omul păcat și simte plăcere să-l săvârșească și aleargă după păcat, bietul de el, căci mintea cea din cer a dat-o omul pe păcat. De șapte mii de ani ies în calea omului în fel și chip ca să nu-l las sub durerea cea de la păcat, o, și sunt plin de milă pentru cel pierdut din Dumnezeu de șapte mii de ani, de când pe om l-a biruit păcatul.

Fiilor, fiilor, păcatul săvârșit de om a înființat perdeaua de despărțitură între văzutele și nevăzutele facerii lui Dumnezeu, și nu mai vede omul tărâmul lui Dumnezeu și frumusețea cerească a veșniciei în care Domnul și toate puterile cerești își au sălașul.

Am venit pe pământ cuvânt acum șaptezeci de ani și am ales pământul român ca să vin și să-Mi desfac cortul și să așez între oameni glasul venirii Mele iarăși de la Tatăl la om, ca

și acum două mii de ani când am venit atât de tainic, atât de acoperită slava Mea sub chipul unui om între toți oamenii pe pământ. Mi-am desăvârșit lucrarea în chip minunat, așa cum numai puterile cerești știau și știu cât de dumnezeiește Mi-am acoperit strălucirea slavei Mele pe care om am din Tatăl, iar după ce M-am ridicat dintre cei morți ca să poată mărturisi ucenicii adevărul dumnezeirii Mele, o, tot sub taină M-am arătat lor, dar plin de putere și de pas de dincolo de lume luat, și le-am spus lor după ce am biruit prin înviere, le-am spus: *«Datu-Mi-s-a toată puterea în cer și pe pământ, iar voi mergeți și mărturisiți dumnezeirea Mea dintre voi și botezați-i pe cei ce vor crede, botezându-i în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și vă vor însoți semnele lui Dumnezeu și le veți așeza pe pământ peste oameni, căci Eu voi fi cu voi până la sfârșitul timpului și va fi Domnul mărturisit peste pământ»*.

O, fiilor, o, fiilor, neputința omului de a se ridica la locul de unde a căzut, din starea de rai în care l-am așezat după ce l-am zidit și am suflat peste el duh de viață, această neputință purtată de om Îl face pe Domnul să stea acoperit și smerit și lipsit de slava cea de sus la vedere în vremea lucrărilor care trebuiesc aduse și așezate pe pământ peste oameni și pentru oameni.

O, fiilor, e mare slava Mea, e mare atât cât ea se ascunde din pricina măririi ei cerești în fața celui atât de mic între lucrările facerii lui Dumnezeu, omul, căci s-a voit el cel dintâi, cel mare, și iată-l așa de mic cât a rămas, bietul de el! Mă lupt să-l fac să înțeleagă paguba cu care s-a ales dacă s-a voit mare să fie, Mă lupt, dar el nu Mă ajută.

O, omule, n-ai ce face cu mărirea. Zadarnic tot cauți să fii, să poți, să ai. Tu nu poți nimic dacă te-ai rupt de Dumnezeu. Tu iată ce poți! Poți să te împotrivești lui Dumnezeu pentru păcat, pentru ca să faci păcatul care te-a despărțit de harul cel de sus al Domnului, și pe care l-ai aruncat deoparte chiar după ce Dumnezeu te-a zidit ca să te aibă al Său, martor al Domnului între cer și pământ, dar tu n-ai fost cuminte și te-ai trufit și ai născut atunci păcatul, pe potrivnicul care stă între tine și Dumnezeu, și îți spun acestea toate ca să te așezi în înțelesurile cele de sus și să strici legătura cu moartea, căci moarte nu este peste oameni, în afară de păcatul care aduce omului sfârșitul cel vremelnic, prin care să-și aleagă el umilința și căința și temerea de Dumnezeu prin acestea, o, că e vreme multă peste despărțirea de Dumnezeu a omului și încă nu iese el de sub această apăsare.

Fiilor, fiilor, privesc de aici odată cu praznicul Rusaliilor în grădina Mea cu voi, este ea îmbogățită de duhul mângâierii așezat acum peste cei ce petrec cu Mine și cu voi aici pentru pomenirea și chemarea lor la masă de Rusalii. Cu o zi înainte de duminica Rusaliilor voi ați ridicat spre Domnul pomenire și masă de pomenire pentru toți cei adormiți de la Adam și până acum, iar ei au venit și au fost așezați de puterile cerești și îngerești la masă, și apoi au rămas la sărbătoarea praznicului Rusaliilor aici, căci li s-a dăruit lor această bucurie. Lucrarea Mea cu voi în vremea aceasta are putere de înviere, are de împlinit învierea celor adormiți, care așteaptă, toți așteaptă să vin Eu, să vină Domnul ca și acum două mii de ani și să-i ridice El, căci El a adus și aduce învierea.

Între cei sosiți și așezați la masa lor de pomenire, fiecare la rândul cetei sale precum este scris, iată ceata lui Verginica, poporul care a făcut parte din lucrarea Mea cu ea, fiilor.

O, Verginica Mea, te mângâi acum. Ai fost și ești mijlocitoarea celor care au suit la Noi după ce au cunoscut și au stat lângă lucrarea cuvântului Meu coborât în tine acum șaptezeci de ani ca să strig prin tine peste pământ că vine Domnul, că vine învierea, că vine lucrarea de Nou Ierusalim pe pământul român. O, bucură-te, scumpa Noastră, la masă de Rusalii cu ai tăi sosiți dintre cei știuți la masa cuvântului Meu din vremea ta și a urmașilor tăi. Strălucită este podoaba cetei tale și are ea întâietate între cetele cerești, și se așteaptă să cadă perdeaua de despărțitură și să se mărturisească de o parte și de alta lucrarea cuvântului Meu de la sfârșit de timp, venirea Mea cuvânt pe pământ și martorii ei, iar cei trecuți dincolo dintre

ai tăi sunt plini de nerăbdare să aducă mărturisirea lor și să lucreze ea peste pământ, peste cei ce vor auzi și vor crede, iar cei înfierăți de duhul rău al necredinței cea de la păcat, aceia sunt de plâns, căci scris este că nici dacă ar învia cineva dintre cei morți nu se vor apleca să ia, și vor da ei să rămână străini de salvare, și numai mila cea de sus ar fi să mai facă ceva și pentru ei.

Așadar, Verginica Mea, binecuvântată să fie lucrarea ta cea din cer, alături de poporul tău sosit sus, și cu care tu lucrezi atât de mult, atât de spornic ca să ți-i aduni pe cei pierduți ai poporului tău de pe pământ. Un ceas mai este și va fi văzută împlinirea aceasta, ca și acum două mii de ani când dreptii Mei s-au ridicat odată cu Mine și au mărturisit în Ierusalim pe Fiul lui Dumnezeu și puterea Lui și învierea Lui. Amin.

În ziua a doua a praznicului de Rusalii am așezat în carte petrecerea Mea și a voastră alături de cei adormiți și chemați la masa de pomenire pentru ei, căci taina învierii se desfășoară petală cu petală ca floarea care înflorește deplin în toată frumusețea și numele ei, și această împlinire aduc Eu pe pământ prin cuvântul Meu cel grăit peste voi, și care proorocește înviere, o, fiilor care-Mi faceți adevărată venirea Mea de la Tatăl la voi, și de la voi peste pământ, ba și peste cei trecuți cu trupul, iar aceia sunt cei ce cred mai mult decât cei încă îmbrăcați în trup, căci cei pe care trupul nu-i încurcă prin îngustimea lui, aceia văd desăvârșit, văd peste tot, văd de la Dumnezeu vedere și mărturisesc și așteaptă clipa mărturisirii să vină și să aducă marea și scumpa întâlnire, că toate se vor schimba și vor mărturisi pe Dumnezeu Cuvântul.

Verginica mângâie pe cei părtași la masa de Rusalii și poartă ea cinstire mare pentru ceata ei cea din cer, și care are mărturisirea lucrării cuvântului Meu, și are podoabă aparte ceata ei. Și acum se ridică praznicul Rusaliilor și merg cetele cerești la locul lor, iar Eu, Domnul, rămân cu voi mereu și lucrăm mereu la ziua slavei Mele ca să vă arăt cu ea și cu multa ei lucrare de pregătire, fiilor, și vom lucra acum, Eu și voi, și vom pregăti cu multă măreție locul de la Maluri, mărturia Mea începută acolo acum șaptezeci de ani prin Verginica, trâmbița Mea cea de la sfârșit de timp, prin care Mi-am făcut venirea cuvântului Meu peste pământ, și iată, lucrez ca să sfârșesc, și ca să încep să pun la locul lor cel dintâi pe cele clătinate la început prin păcatul omului zidit de Dumnezeu, și care atât de greu se scoală singur ca să întâmpine pe Domnul întru venirea Sa cu slavă.

Binecuvintez odihna voastră acum, și apoi lucrarea voastră cu Mine pentru așezarea frumuseții cerești peste grădina Mea de la Maluri, fiilor. Pe toate le împlinim lucrându-le, că doar pe voi vă mai am acum, și trebuie să pot prin voi ca să le împlinim pe toate și să le așezăm înaintea Tatălui și să-I spunem Lui apoi, o, fiilor, să-I spunem Tatălui: Tată, iată lucrarea pe care ne-ai dat-o s-o săvârșim și s-o așezăm înaintea Ta. Amin, amin, amin.

11/24-06-2024